

[Finansministeren.]

yderst letsindigt ved paa dette Tidspunkt at rejse den Agitation, som han søger at rejse med Hensyn til de ledige Penge. Forstaar han det ikke, er det naturligvis beklageligt, men saa burde han søge at komme til en bedre Forstaaelse.

J. S. Føget: Saavel den højtærede Handelsminister som den højtærede Finansminister fremkom med det Argument, at hvis man ikke bandt de ledige Penge, vilde det bl. a. bevirke, at Landbrugsejendommene blev drevet op i Pris. Vi debatterede netop i Gaar Spørgsmaalet om Landbrugsejendommens Pris, og jeg fremhævede da, hvad jeg vil gentage i Dag, at naar man har gennemført en Lovgivning som den, der her er gennemført, er jeg i Princippet fuldkommen enig i, at man lægger Loft over Prioriteringen. Vilde man saa samtidig forbyde Ikke-Landmænd at købe Landbrugsejendomme, saa at Handel om de forskellige Landbrug kun kunde foregaa mellem Landmænd, vilde man herigennem have den nødvendige Bremse paa Udviklingen i prismæssig Henseende; for saa vil Ejendommene blive vurderet efter deres Afkastningsevne. De er allerede i mange Tilfælde drevet for højt op, og naar det er sket, skyldes det netop, at man ikke har hindret Spekulationskøb. Men bliver disse Spekulationskøb bremset, behøver man ikke at frygte for, at Landbrugsejendommene kommer for højt op i Pris, saa for Landbrugets Skyld skal man absolut ikke gennemføre dette Lovforslag.

Handelsministeren udtalte, at mit Udtryk om Gidsler ikke var saa godt. Jeg synes nu netop, at det var godt. Her er Tale om politiske Gidsler; her er Tale om, at hvert af de fire store Partier har 2 Repræsentanter i Nationalbankens Repræsentantskab, og disse 2 Repræsentanter maa altsaa repræsentere Partierne ved de Beslutninger, der tages i Nationalbanken. Vi havde i Grunden et ret morsomt Tilfælde, dengang Kronestigningen hurtigt blev gennemført. Det kunde være interessant direkte at spørge de tilstedeværende Medlemmer, om de, der er Repræsentanter i Nationalbanken, ikke vidste noget om, at der foregik Forhandlinger om denne Kronestigning, om de overhovedet ikke var med i Forhandlingerne. Det vilde være interessant at høre det ærede Medlem Hr. Hauch udtale sig om dette, thi bagefter hørte man ude i Agitationen den Paastand, at Partierne ikke vidste noget om, at denne

Kronestigning skulde foregaa. Saaledes forstaar jeg Ordet politiske Gidsler. Uden Tvivl har Nationalbankens Direktion forhandlet med Repræsentanterne, inden Nationalbankdirektør Bramsnæs holdt sit Radioforedrag om Spørgsmaalet. Det vil altsaa sige, at Partiernes Repræsentanter i Forvejen har givet Tilslutning til det, inden man har forhandlet med de politiske Fraktioner ad officiel Vej. Derfor synes jeg, at Udtrykket Gidsler passer mægtig godt netop paa de Repræsentanter, der sidder i Nationalbankens Repræsentantskab som Repræsentanter for de fire Partier.

Den højtærede Handelsminister siger endvidere, at det ikke er rigtigt, at Hr. Bramsnæs har diktatorisk Myndighed, for det staar der ikke noget om i Oktrojen eller i de Direktiver, der er givet Nationalbankdirektør Bramsnæs. Men det er ikke tilstrækkelig Begrundelse. Spørgsmaalet er, om han handler med diktatorisk Beføjelse, og det, jeg fremhævede, var de Tilfælde, vi har været Vidne til i den senere Tid. Jeg nævnte Kronestigningen, jeg nævnte det mægtige Udbud af Obligationer og endelig dette Forslag som Resultatet af Handlinger, udgaaet direkte fra Nationalbanken, uden at man har ført nogen Debat derom inden for politiske Kredse. Derfor har man mere og mere Indtrykket af, at Nationalbankdirektør Bramsnæs i Virkeligheden sidder som Danmarks økonomiske Diktator, og det har man ogsaa paa Grund af forskellige andre Foreteelser. Det vilde interessere mig at høre den højtærede Ministers Udtalelse om, hvorvidt det er Mening, at dette Lovforslag skal være en Begyndelse til videre Beføjelser for Nationalbankdirektøren, eller om det ikke maa betragtes saaledes.

Den højtærede Minister udtalte ogsaa, at det foreliggende Forslag afveg fra Direktør Bramsnæs's Forslag. Ja, men ikke i Princippet. Man har forhandlet sig til Rette med Bankerne, men det er i Virkeligheden principielt det samme, som Direktør Bramsnæs foreslog, kun med den Forskel, at Bankerne selv faar Lov til at beholde Pengene hjemme i Stedet for, at de ifølge Bramsnæs's Forslag skulde sende Pengene ind til Nationalbanken.

Endelig siger den højtærede Minister, at man fra alle Sider er enig om Forslaget. Dette er i høj Grad overdrevet, endog saa stærkt overdrevet, at jeg vil paastaa, at hvis man vilde sætte Forslaget til Folkeafstemning, vilde man langtfra faa Flertal for det; det føler jeg mig overbevist om.